

פקודת התעבורה, (תיקון מס' 2)

מס' 41 לשנת תש"ט—1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

תיקון פקודה
תתעבורה
פרק כ"ח

1. פקודת התעבורה תתוקן כך:

(א) בסעיף 18, במקום הסיפא, יבוא סיפא זה:

„אשם בעבירה ודינו מאסר עד שנה אחת או קנס עד מאתיים לירות או שני הענשים כאחד. אם נתחייב בדין לפי אחת הפסקות (ב), (ג), (ד) או (ז), לאחר שבשלוש השנים שלפני כן נתחייב בדין פעמיים, כל פעם לפי אחת הפסקות האמורות, יהא דינו מאסר לא פחות מחודש ימים ולא יותר משתי שנים וגוסף על כך קנס עד ארבע מאות לירות; אולם אין להביא בחשבון חיוב בדין שהיה לפני יום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948).“

(ב) אחרי סעיף 18 יווסף סעיף זה:

„18א. כל שופט שלום רשאי להטיל את הענשים שנקבעו בפקודה זו או בתקנות שהותקנו על פיה, על אף האמור בסעיף 3 (1) (א) לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947.“

(ג) בסעיף 21 (1), במקום פסקה (א), תבוא פסקה זו:

„(א) יכול, אם החייב בדין הוא בעל רשיון של נהג, לבטל את רשיונו או להפסיק את תקפו לתקופה מסויימת, ויכול הוא להכריז על האדם שנתחייב בדין כפסול לקבלת רשיון במשך תקופה מסויימת. אם נתחייב אדם בדין לפי אחת הפסקות (ב), (ג), (ד) או (ז) לסעיף 18, לאחר שבשלוש השנים שלפני כן נתחייב בדין פעמיים, כל פעם לפי אחת הפסקות האמורות, חייב בית המשפט לבטל את רשיונו ולהכריז עליו כפסול לקבלת רשיון במשך שנים-עשר חודש לפחות; אולם אין להביא בחשבון חיוב בדין שהיה לפני יום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948).“

(ד) בסעיף 23 —

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

„(א) הסדר התעבורה וקביעת כללים לשימוש בדרכים בשביל כלי רכב, הולכי רגל ואחרים.“

(2) יווסף סיפא זה:

„בתקנות אלה רשאי שר התחבורה לקבוע ענשים שלא יעלו על שנה אחת מאסר או מאתיים לירות קנס או שני הענשים כאחד.“

2. לפקודה זו ייקרא „פקודת התעבורה (תיקון מס' 2), תש"ט—1949.“

י"ב בטבת תש"ט (13 בינואר 1949)

דוד בן-גוריון

ראש הממשלה

דוד רמז

שר התחבורה

פליכס רוזנבליט

שר המשפטים